Allvarsam njuråkomma

Mrs. F. Rinehart, Campbellville, Ont., skriver:—

"Jag hade besvär med mina njurar och ofta återkommande urinering. Detta följdes av smärtor vilka ibland voro mycket allvarsamma. Läkaren sade jag hade inflammation i urinblåsan och att en operation kanske var nödvändig. Jag vägrade detta och började bruka Dr. Chase's Kidney-Liver Pills. Av de första få doserna kände jag förbättring. Smärtan lämnade, urineringen ordnades och jag har ej haft någon återupprepning av dessa åkommor."

Dr. Chase's Kidney-Liver Pills

Ett piller gången, 25 cents pr. ask, alla handlande eller Edmanson, Bates C., Ltd. Toronto.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. 'PHONE A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors ..1.50
Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 8 november 1923.

Sociala tankar

VÅR TID är den sociala omvärderingens tidevarv.

Vi blicka tillbaka till vår barndom, till skolans, söndagsskolans och den allmänna meningens förkunnelse, då det gällde vårt livs kommande strävan. Vi kunna inneatta denna förkunnelse i ett gammalt svenskt ordstäv, som säger: "Var förnöjd med lotten din, och tacka Gud för nåden sin." Detta var summan av den andliga utrustning, som bestods folkets barn den tiden. I våra medvetanden sökte man hamra in, att "fattigdom och lycka" ingalunda vore några motvarandra stridande begrepp. Världen var full av harmoni, blott den fattige och undanträngde var undergiven och förnöjsam.

Söndagsskoltidningarna vimlade av bevis för denna gudomliga sanning. Berättelsen om rysligt fattiga hem, där lyckan och förnöjsamheten härskade, trots armodet, och tack vare tilliten till den gudom, som talade med prästernas röst. — Med denna andliga utrustning gingo sedan folkets barn ut i den hårda kampen för tillvaron. Visserligen utan större företräden för fattigdomens välsignelse, men böjda för fatalism och ödestro, att allt dock var, som det skulle vara, och att en högre viljas bestämmelser ingrepo i varje detalj av vårt handlande och gjorde alla "högmodiga" strävanden om intet. Hela detta sorgespel, som de fattigas liv egentligen var, gick nog inte att rubba ur sina gångor.

I VÅRA DAGAR råder en annan uppfattning. I våra dagar sjuder den sociala jäsningsprocess som kastar om värden och uppfattningar, och som låter oss se våra lycko- och samhällsträvanden i ett annat ljus. Nu veta vi, att förnöjsamheten skall byggas på den grund av socialt välbefinnande, som skänker människorna den glädje över tillvaron, som alla äro berättigade till. Det är ej längre fattigdomen och armodet, som äro mål och medel för den förnöjsamhet och andliga välfärd, släktet eftersträvar. Fattigdomen betraktas nu som en social fara, som det gäller att komma över. "Den sociala lycken" behöver som villkor för sin existens den ekonomiska grundval, som i första hand tillförsäkrar människorna brödet för dagen, utan att kampen för tillvaron hämmar och dödar de andliga behov, vars blomstring är all kulturs enda mål och mening.

MAN KLAGAR över vår tid som en förbistringens tid, då alla andliga värden stå lågt i kurs, och man konstaterar en sjunkande moralisk nivå. Man konstaterar detta, den ene under verkligt beklagande, den andre med den glimt av skadegladje i ögat, som en förlorad kamp om de "rätta vägarna" emellanåt kan skapa. Den politiska reaktionen och det metafysiska påveväldet tävla i fråga om mörkmålningar av "det andliga nutidsläget," och anklagelserna hagla. Det är upplysningstidens sista fas, som utspelas, ropar man i korus, "se där följderna av en mission för otyglad folkfrihet, som folket icke förmår bära!" Det är sista akten i det moderna drama, som började med Rousseaus naturevangelium och fortsatte i franska revolutionen för att kulminera i nutidens vantro och socialism. Demokratien bär ansvaret, demokratien bär skulden!"

Och man hoppas på "bättre tider!" Man slår upp portarna på vid gavel till de metafysiska labyrinter, där mänskligheten gått irrande och sökande i århundraden efter den livslycka, som var den skapande naturens självande åtrå.

DEN SOCIALA förnöjsamheten spirade som aldrig förr några årtionden före världskriget. Välståndet växte, brödet blev mindre knappt i miljoner hem, och de andliga behov, som trängts tillbaka under tider av armod och ofrihet, började kräva sin rätt. De lägre klasserna blevo bärare av broderskapets idé, och som majsolen efter den långa vintern, värmde våra humanistiska strävanden allas hjärtan. Det var den sociala lyckans första solstrålar över ett folk, som vandrat i armod och andlig träldom från forntid till nutid. Det var en kamp för idéerna, som aldrig världen skådat förr, det var en lust att leva. Och ingen vederhäftig människa vågar tala om sedlig och moralisk dekadans som den utslagsgivande tendensen i denna strävan.

Då kom kriget, och med kriget — förfallet. Var det månne folkens med religiös vördnad omfattade idé om allmänt broderskap, som var orsaken till detta krig? Var det en luttrad och frigjord, i humanismens ljus tolkad kristendom, som ledde mänsklighetens öden till denna katastrof? Var det socialismen, var det demokratien i världen, som kastade brandfacklan? Och vid denna punkt i resonemanget kräver logiken svar på frågan: Är det våra demokratiska strävanden, som bära skulden för den moraliska dekadans, som följde världskriget i spåren? Är icke skulden deras, vilar icke ansvaret på dem, som satte kriget i gång, kriget, det stora väldförandet på allt, vad mänskligt är och vill?

BARRABAM är lös. Men efter den stora människoslakt, vi bevittnat, är det knappast att undra på, om folk blivit en smula uppgrumlade i sin vördnad för lag och ordning. Våra egna demokratiska strävanden ha också fått ett bakslag, när det gäller folkens tro på egen vilja och kraft att skapa den sociala lycka, som är våra idéers mål att omgestalta i praktisk verklighet. Den stora massan "roar" sig av hjärtans lust, som behövdes denna "rekreation" efter krigsårens nervösa hypnos, men uppslutningen kring föreningslivet ställes i skuggan. Det är endast de gamla, målmedvetna kämparne, de som se längre än vanligt folk bak historiens förlåt, som förkättra sin envisa strid för den sociala lycka, vars morgonrodnad vi redan anat. Den sociala jäsningsprocessen fortgår. Den kräver män och kraft på vår sida, mera nu än någonsin. Meningslöshetens stämpel prägglar varje man i folkets led, som ej förstår detta och deltager i den kampen. Och de som förstå men ändå ej deltaga i striden äro mera än meningslösa, de äro blaserade, dödsdömda.

Men ännu en gång skola nykterhetsloger, studiecirklar och arbetsföreningar fyllas av en intresserad publik. Verkligheten är hård, och självbevarelsedriften kommer i sinom tid att fälla utslaget. A. B—n.

Skadeståndet och krigsskulderna.

(Forts. fr. sid. 1.)

sta punkt förklarar England, att det passiva motståndet måste anses som hävt, varemot Frankrike gör invändningar och säger, att det passiva motståndet ej kan betraktas såsom avslutat, innan trä- och kolleveranserna till Frankrike tagit sin början. England pläderar för återställandet av den tyska överhögheten i Ruhr och en efter hand skeende evakuering av hela Rhendalen. Frankrike och Belgien släppa i motsats härtill ej sin gamla ståndpunkt, att de komma att hålla sina ockupationstrupper kvar intill den dagen, då Tyskland helt betalt sina skulder. Frankrike och Belgien förklara sig emellertid villiga att så tillvida modifiera sina krav, att de äro villiga att draga sina trupper tillbaka efter hand, som Tyskland betalar. England vill ej finna sig i godkännandet av någon ny Rhenrepublik och pläderar för, att den ovan omtalade finansiella expertkommissionen snarast möjligt påbörjar arbetet med fastställandet av Tysklands betalningsförmåga. Frankrike-Belgien uppställer såsom sina krav, att inga reduktioner få fastställas i det tyska skadeståndet — oberoende av Tysklands betalningsförmåga — innan de allierade krigsskulderna slopats eller beskurits, och att expertkommissionen ej sammankallas, innan frågan om de allierade krigsskuldernas hela eller delvisa avskrivning grundligt diskuterats.

Förre franske återuppbyggnadsministern Louis Loucheur har intervjuats av Hearstpressens pariskorrespondent, varvid han förklarat, att Förenta Staterna måste lära sig inse, att Frankrike aldrig kan bli i stånd att betala sina krigsskulder till Förenta Staterna. Icke ens den framlagda planen att förvandla skulden till ett mot låg ränta löpande amorteringslån med lång sikt kan nämnvärt förbättra ställningen.

I samband härmed förklarade Loucheur, att Frankrike, därest de allierade gå med på makulering av den interallierade krigsskulden, vill åtnöja sig med ett tyskt skadestånd på 26 biljoner guldmark, en summa, som namndes vid förhandlingarna mellan Loucheur och Lloyd George i Chequers Court.

Den allmänna uppfattningen i Paris' ledande politiska kretsar är, att Amerika genom de senaste dagarnes tilldragelser kommit i ett allt annat än roligt läge. Gå Förenta Staterna nämligen med på Poincarés villkor för expertkommissionens sammankallande, betyder detta en avskrivning av de interallierade fordringarna. Vägrar Förenta Staterna äter att upptaga hans villkor, ha de smarta franska diplomaterna nu en anledning att kasta skulden för det kaos, som fortfarande kommer att råda över hela världen, på Förenta Staterna.

Loucheur ovan berörda yttrande angående de minimala utsikterna för Förenta Staterna att av Frankrike återfå sina fordringar från krigets dagar, betonades ytterligare av Poincaré i ett politiskt tal i Champigny, i närheten av Paris. I samband härmed lät han utfärde en kommuniké, vari det heter, att den omtalade expertkommissionen under inga villkor kan få besluta en reduktion av det tyska skadeståndet eller försöka att mästra skadeståndskommissionen. Experterna kunna visserligen anföra sina sunpunkter på Tysklands betalningsförmåga men endast begära en modifiering av avbetalningsterminerna.

Nationalist-kupp är i görningen?

(Forts. å sid. 4)

ståndpunkterna i frågan. Såsom försa trupper, tillhöriga Riksvärnet, komma att stå bakom den reguljära polismakten för att inskrida, om nationalisterna göra försök att avancera.

Regeringen kommer dessutom att uppmana republikanerna att hålla sig förberedda för alla eventualiteter.

Det påstås, att nationalisterna å den bajers-thüringska gränsen uppgå till ett tiotusental, och att de äro under kommandoskap av kapten Ehrhardt. Det påstås också, att general Ludendorff står bakom hela kampanjen, och att avsikten är att störta den nuvarande diktaturen för att upprätta ett militaristiskt, nationalistiskt diktatorskap.

Livsmedelsbristen i Berlin orsakar oupphörligen svåra uppror med plun-

GIN PILLS äro ett underbart botemedel för reumatism, lumbago, gikt och blåshinnefinflammation. 50 cents per burk hos alla apotekare och medicinbutiker.

NATIONAL DRUG & CHEMICAL COMPANY OF CANADA LTD., Toronto, Canada.

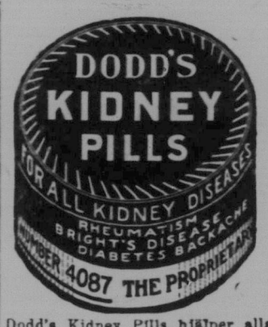

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Förbudet förlorar även i Alberta

Moderationisterna segra med 20,000 rösters majoritet.

Inför alltså regeringskontroll i stil med Manitoba.

Den 6 dennes avhålles i Alberta en omröstning rörande förbudet. Under sju års tid har försäljning av rusdrycker för njutningsändamål varit förbjuden, och under senare halvan av denna period har det också varit olagligt att importera rusdrycker för samma ändamål. Förbudsmotståndarne ha lyckats åstadkomma en omröstning för att utröna, vad slags rusdryckslagstiftning Albertas befolkning är i favör av.

Röstsedeln innehåller fyra olika alternativ, och den röstande uppmanas att i ordningsföljd anteckna dess fyra olika föredrag. Alternativen äro:

(A) Ett fortsättande av nu gällande förbudslag.

(B) Försäljning av öl i licenserade hotell och andra ägor, i enlighet med ett av The Hotel Men's Ass'n utarbetat lagförslag.

(C) Försäljning av öl genom regeringsbutiker för konsumtion å privata ägor.

(D) Försäljning av starkare likörer enligt tillståndssystemet i begränsade kvantiteter; öl att konsumeras på platsen.

Punkterna (B) och (C) skulle lämna nu gällande bestämmelser rörande försäljning av sprit oberörda, d.v.s. de kunna endast försäljas för medicinska ändamål, och då på doktors recept.

Allmänna meningen synes enligt pressen vara den, att stiden huvudsakligen kommer att stå mellan punkt (A) och punkt (D). Förbudsvännerna yrka på, att man enhälligt röstar för punkt (A), d. v. s. för nuvarande lags bibehållande. Moderationisligan arbetar under högtryck för att få väljarna att rösta på punkt (D) som första preferens och sedan respektive (B), (C) och (A). Moderationisterna anse, att ordningsföljden D. B. C. och A. betyder ett: "Bli inte narrad en gång till." Bägge organisationerna äro övertygade om seger.

The Social Service Council förutspår en torr majoritet av mellan 15—20,000 röster, och moderationelsterna äro lika optimistiska för en 25,000 röstmajoritet för punkt (D). Man beräknar, att 100,000-tals röster komma att kastas.

En slutlig "rally" avhölls i Calgary den 4 dennes, varvid fyra av legislaturens och det federala parlamentets medlemmar deltogo i kampanjen, nämligen Fred White, R. C. Marshall, W. M. Davidson och Joseph T. Shaw. Detta möte avhölls av förbudsvännerna, och omkring ett tusen personer voro närvarande. En kommunikation från Alexander Ross, minister för allmänna arbeten och Calgarys femte legislaturmedlem, upplästes för de församlade, vari han uppträdde helhjärtat för nuvarande lagars bibehållande. William Irvine, parlamentsledamoten för Calgary, vilken är en helgjuten förbudsman, var f. t. borta.

I skrivande stund äro vi obekanta med röstresultatet, men innan tidningen lägges i press, är det möjligt, att vi kunna erhålla meddelande om detsamma.

Senare meddelas, att förbudet förlorade vid röstningen. 42,963 röste kastades för punkt (A), och 66,508 för punkt (D). Hela röstresultatet är ej ännu känt.

EFTERLYSES

Mrs Erik Olson ombedes härmed uppgiva sin adress till Hugo Marklund, adress 325 Logan ave., denna tidnings kontor. Hennes sista adress var Silverton, B. C. Om hon själv eller någon, som känner henne, ser detta, var god och ge svar.

SPRITGRÄNSEN NU BESTÄMD TILL 12 MIL

U.S.A. får rätt att undersöka eng. fartyg inom 12-milsgränsen.

Hughes diplomatiska seger anses vara purrhusseger.

Förenta Staterna har en längre tid legat i underhandling med England angående utsträckandet av sjögränsen från 3 till 12 mil utanför Amerikas kuster i avsikt att försöka stävja det nu pågående spritsmuggleriet.

England lär i dessa dagar ha givit efter för Amerikas fordran, och kommer det sålunda att stunda till vargatider för rumflottan och dess besättningar. England låter klart förstå, att utsträckningen av sjögränsen endast rör beslagtagandet av spritvaror å engelska fartyg inom 12-milsgränsen och icke medför någon fiskerätt eller övrig maritim jurisdiktion utanför 3-milsgränsen. Därjämte förbehåller sig England i gengäld för sin eftergift rätten att få föra under sigill å engelska båtar (särskilt passagerarebåtar) in i amerikanska hamnar spritvaror avsedda för konsumtion på återresan.

Sålunda visar det sig, att statssekreterare Hughes' förmenta diplomatiska seger i bästa fall är en Pyrrhusseger, och rumflottan kan ju lika väl ligga 12 som 3 mil utanför kusten. För övrigt gäller denna överenskommelse endast engelska fartyg och icke övriga nationers.

7½ MILJONER KRIGSVETERANER

Tyskland kan uppvisa största antalet veteraner.

Finland är lyckligast med endast 10,000.

I Paris har man roat sig med att verkställa en omräkning om, huru många världskrigsveteraner, som kämpat tillsammans med de allierade eller centralmakterna och erhålla pensioner. Utredningen har i dagarna avslutats och givit vid handen, att dessa pensionärers antal uppgår till sammanlagt 7,745,000, påstår Associated Press.

En intressant fråga är: vilket av de krigförande länderna har att utbetala de flesta pensionerna? Svaret blir: Tyskland. Det ekonomiskt utarmade landet har nämligen att utbetala pensioner till 1,537,000 världskrigsveteraner, medan Frankrike kommer såsom god två. Antalet franska pensionärer är knappast en kvarts miljon mindre och utgör i runt tal en och en halv miljon. Därefter kommer Storbritannien med 1,170,000. Övriga länder kunna ej uppvisa siffror uppgående till miljonen. Italien följer nämligen närmast i ordningen och har 800,000. Därpå följa Ryssland med 775,000, österrike med 706,000 Polen med 320,000, Tjecko-Slovakien med 236,000, Australien med 164,000. Samma siffra har Jugo-Slavien, och därpå följer Förenta Staterna med 157,000. I och med Rumänien komma vi till hundratusengränsen och därunder. Rumäniens pensionslistor upptaga nämligen 100,000 namn. Närmast följa så Belgien med 50,000, Canada med 45,000, Nya Zeeland med 20,000 och Finland med 10,000.

"KU-KLUX" HÅLLER MASSMÖTE I TEXAS

Förbittringen mot de maskerade ridderna är stor.

Ämna föreslå repressalier mot organisationen.

Medlemmar av Ku Klux Klan från 5 olika stater uppgående till ett antal av 75,000 voro den 24 okt. församlade i staden Dallas, Texas. Klanen hade tänkt ställa till massuppvisning, men i stället för de väntade 200,000 medlemmarna infunno sig endast 75,000.

"The imperial wizard," en f. d. tandläkare i Dallas, Mr. Evans, var mötets huvudtalare. Han förklarade i sitt anförande grunderna för K. K. K.:s antipati emot negrer, judar och katoliker och ansåg dem omöjliga att amalgamera med 100 proc.-amerikaner.

Emellertid har förbittringen mot K. K. K. i Texas på grund av en del rån, mord och andra skändliga dåd, som de maskerade ligisterna begått, nu nått sin höjdpunkt, och man beredde sig på att nästa år söka rycka all politisk makt ur händerna på desamma, på samma gång som man ämnar förelägga den federala senaten, då den sammanträder den 3 dec., ett förslag till repressalier mot den hemliga organisationen.

SKOGARNAS LUSTSPEL

Ett besök på Hästås.

Å, äntligen! Efter ett par timmars vandring från närmaste by, efter en eländig, jämnt stigands skogsväg, där varje krök blev en källa till felslagna förhoppningar i väntan på det tjusande perskektiv, en fäbodvall med vilda bergsformationer i fondens erbjuder, voro vi äntligen framme. Lastad, som en kamel, med mat, filtar och fiskredskap och med släktens framtid överst på kuten, sparkande av förtjusning över denna färd i trollens gränsmarker, höll jag på att ångra hela tillställningen, då omsider den efterlängtade stugan avtecknade sig mot bergets sluttning ett par hundra meter framåt.

Å, åhå — man har ju hört luffare tala om "bonnfjärdingsvägar," och den här kändes minst ett par mil lång. Svetten drop ur rockskörten och kring nästippen höll moskiterna en lika infernalisk som kannibalisk midsommarnattsfröjd, berusade av ett så utomordentligt tillfälle att tillfredsställa sina blodiga begär. Dra'—dra'— det var elefantens lönlösa kamp mot loppan, det var värre, det var värre, det var f—n själv — men förlåt i heliga, som läser detta, och ha överseende du gudomliga midsommarnatt, som sett en människa i uppror mot den natur, för vilkens kärlek du blottat dina ungdomligaste behag.

Men människan är dess bättre inte bara ilsken. I det fallet står hon åtminstone ett trappsteg över moskiterna. En pyntad fäbodsstuga, en bit mat och en kaffetår, förmår undervärk. Illusionerna som snickrats ihop därhemma, då kalkylerna dragas upp för en midsommarvaka i vildmarken, hade visserligen lossnat i fogarna, men humöret började återvända, och natten därute lockade så oemotståndligt. Klockan var två, i dalsänkan hördes bäckens sorl och den uppgående solen ger redan ett skimmer över bergstopparna, som liknar en antågande solförmörkelse. Det är naturens och sommarens konfirmationstimma, som slår, och i buskar och snår sjunger ödemarken dess lov. På andra sidan dalen ropar göken, och en efterbliven orre kan ej längre motstå livets lag. Det är nästan tvekande jag stannar framför den lilla bäcken, med metspöet i hand. Varför icke en timmes vapenvila, varför icke en minut i kärlekstjänst, allt levande väsen emellan? Varför rovdjursinstinkter, då allt andas harmoni, varför förintelsens kyla mitt i livets glödande morgonstund?

Ja, vad vet jag? Fred—banalitet? Humanitet — kanske det.— Utan naturens kamp på liv och död skulle emellertid ej mitt eget begrepp stått reflekterande mitt i denna skogarnas mystik. Jag kliver försiktigt över en groda men sänker krok och mask i den svarta böljan. Spänningen kommer. — Ett häftigt ryck — med hela den styrka och elegans ärtusendens faror skänkt har en laxöring kastat sig över betet. Ett slag i vattenytan som av en stälfjäder, kanske en isande förnimmelse om bäckens försvinnande, och allt är slut. — Men det finns flera, som äro villiga att dela hans öde. Den tränande midsommarnatten med sina blommande vatten gör forellen tokig av livslust och hunger. Han möter masken i vattenytan och dör. Först då solen skingrar skuggorna i dalen, emellan furornas stammar, blir forellen sig själv och försvinner. Men då är också spänningen över och bergens toppar bada i ljus. — Och nattens filosofi lämnas åt sitt värde.

Det är midsommarmorgon på Hästås fäbodvall, med lövruskor kring dörrar och fönster. Koskällorna tona på sluttningarna, och en ensam get bräker, då tjudret begränsar en oändlig frihet. I en dörröppning står gamla mor Karin och kikar genom händerna upp mot vår stuga. — Va' gett dä' nu våra för uschlingar här," tänker hon, halvt medlidsamt och halvt nyfiket, då hon ser en kvinna i hätt och vita skor göra bakaviga försök att skrämma en näsvis ko, som envisas att äta upp hennes obevakade handväska. Och vad en sådan artikel har för uppgift på en utflykt med avkopplade toalettbekymmer som välsignad utsikt, begriper endast kvinnorna själva. Oss andra må man förlåta, om vi hade samma känslor som kon. Fränräknat aptiten förstås. Vi blevo emellertid goda vänner med mor Karin, och efter första visiten och andra mjölkinköpet äro vi mogna för kafferep i hennes stuga. Hur det än är, så är det roligt, att någon hälsar på i Hästås, kan man förstå inför all gstvänligheten. Och mor Karin berättar och är trevlig och känner som vi samhörigheten människor emellan. Och när skymningen kommer, ha de funnit varandra, den gamla och de unga kvinnorna. De prisa och döma och kackla och äro långt ifrån emancipationen. "Och gu' ske lov' för det," tänker jag, där jag åter kommit vid bäcken och känner spänningen komma, allt efter som natten smyger sig in emellan myrens granar.

— —

Men så var det Brita. Henne får vi inte glömma i det här sammanhanget. Brita Höglund hör hemma på "Järnblästern" men har sitt sommartillhåll på Hästås fäbodvall. Kanske är hon 25 år gammal. Brita är det omedelbara naturbandet, produkten av en högrest natur, en prydnad för skogarnes folk. Ordning, renlighet och smak talade i varje detalj, där hennes verksamhet gått fram. Brita har aldrig gått i skola, det har varit för långa vägar och bistra vintrar. Men många skulle för det avundas hennes handstil. — "Vem har lärt Brita läsa och skriva" — blir naturligtvis frågan. — "Far och mor att börja med, och sedan har man lärt sig själv," blir svaret. — "Men jag har gått och läst," tillägger därefter Brita, formligen av försiktighetsskäl inför misstanken att betraktas som en modern hedning.

Men Brita kan inte bara läsa och skriva. Folket på Järnblästern har konstnärsblodet i ådrorna, och Brita inte minst. Det ser man i hennes stuga på färgen, sammansättningar och handarbeten. Och så hennes skulptprer i trä. Där står en ko, lende vacker, snidad i björk. Det är en av Britas älsklingar bland kossorna, som stått modell för hennes konstnärliga intresse. Ja, Brita är en ovanlig kvinna. Med begåvning och mogen omdömesförmåga, men kvinnlig ändå. Ända intill de vita skor, som koketterade på hennes fötter, och det namn, som präntats tio gånger på skrivportföljens pärm.

— — —

Jag kommer troligen till Hästås en gång till. Trots backarna och vedermödorna. Är det någon, som vill göra sällskap, så är villkoret endast att kunna meta laxöring.

A. B—n.

— Du ä bjuden på begravning, Karna.

— Inte ä jag bjuden.

— Jo, här står ju: "Härmed inbjudes Måns Trulsson att med sin närvaro hedra . . ." Närvaro, då kan inte va nän annan än du, Karna.

DR. H. ROSENBERG
— M. D. D. O. —
ECLECTIC LABORATORY
113 PHOENIX BLDG.
Tel.: A.7749
Hörnet av Notre Dame Ave. & Princess St.

Vi invitera personer, som äro behäftade med hudsjukdomar besöka oss. Vi specialisera i hudsjukdomar i ansiktet; ävenså kvinnosjukdomar. Vi inbjuda er att rådfråga oss angående kroniska sjukdomar såsom reumatism, förlamning, magsjukdomar och fetma. Vi begagna en annan metod av "therapeutics."

Fria råd och fri behandling till fattigt folk, som kunna visa att de ej förmå betala. Den fria behandlingen äger rum varje fredag och lördag mellan kl. 11 f. m. till 2 e. m.

Hudson's Bay Company
Fur Trade Department
79 Main Street
WINNIPEG

Sänd edra råhudar till ovanstående adress för godå priser och snabb och rättvis behandling.

Alla försändelser kvarhållas i tio dagar för godkännande. Tillskriv oss för vidare underrättelser.

Skandinavisk Tandläkare.
DR. PHILIP A. ECKMAN
TÄNDERNAS VÅRD får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats, att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill give eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.
Tänder utdragas smärtfritt.
OBS.!—NY LOKAL.
DR. PHILIP A. ECKMAN
204 Sterling Bank Bldg.
Hörnet Portage & Smith, Winnipeg

TÄNK PÅ
DR. L. E. LOVEGREN
(Skandinavisk Tandläkare)
Då edra tänder behöva uppmärksamhet
Smärtfri utdragning.
Arbetet garanterat.
Svenska talas.
Kontorstid:—8.30 till 5.30.
Hörnet av Main och Market
(Nära City Hall)
Tel. A 8323 Winnipeg, Man.

J. C. Hossack
M. D., C. M.
LÄKARE OCH KIRURG
Kontor: 205 Alexander Ave., Hörnet av Main St. Tel. A.8681
Bostad: 400 Toronto St. Tel. B.7221

Dr. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m. 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480 Bostaden—A6110

Dr. J. G. Munroe
Hud—Kön—och Urinsjukdomar
Har flyttat till S. 2
Commonwealth Block
Hörnet av Market & Main Str.

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST I Hud-, Könn-, Urin- och Venerlska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10 f.m.—8 e.m.
Telefon: A 4165

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telef. A7067

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 667
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.